

РЕШЕНИЕ

№ 28005

гр. София, 11.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 29.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6396** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. А. С., гражданин на С. А. Р., роден на г., ЛНЧ [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. „Ц. С. № 63, вх. 1, ет. 1, офис 1 чрез адв. Б. П. Б., САК, с адрес за призоваване и кореспонденция: [населено място], ул. „Ц. С. № 63, вх. 1, ет. 1, офис 1, срещу Решение № 154X/ 08.052026 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС – Т. В., с което не е допусната последваща молба, рег. № КП-01-1063/16.04.26 г. на жалбоподателя, до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с приложимия материален закон, при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства, което е довело до необоснован и незаконосъобразен извод, а именно че не са налице предпоставките за допускане до производство за предоставяне на международна закрила. Искане се решението да бъде отменено и съдът да присъди направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят М. А. С., чрез адв. Б. П. Б. – редовно призован, явява се лично и се представлява от адв.Б., САК. Адвокат Б. се позовава на чл. 8 и чл.9 от ЗУБ, където е развита тезата кога и при какви условия може да се даде такъв статут. Обръща внимание, че

кюрдските милиции минават и отвличат хората.

Ответникът ИНТЕРВЮИРАЩ ОРГАН - Т. В. – редовно призован, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първоначално жалбоподателят е поискал закрила с молба с вх. № 1945 от 29.09.2025 г. на РПЩ - [населено място].

По тази молба за закрила Председателят на ДАБ - МС е постановил Решение № 5527 от 02.12.2026 г., с което на жалбоподателят е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ат. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от ЗУБ. Решението е връчено неписъствено на 29.12.2025 г.

Подадена е последваща молба за закрила до Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, Вх. № КП-01-1063 от 16.04.2026 г. от оспорващия.

Молителят мотивирал молбата си за закрила с твърдения за настъпване на нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход, като изтъкнал, че съгласно §1, т. 6 от ДР на ЗУБ „Последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Р. България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Р. България е приключило с влязло в сила решение по предишната молба и чужденецът не е, напуснал територията на Р. България. В конкретната хипотеза, подадената от чужденеца молба за международна закрила, с вх. № КП-01-1063 от 16.04.2026 до Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), е последваща молба и на основание чл. 76 а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането на последващата молба за международна закрила, се преценявала нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III от ЗУБ.

На молителя е изпратено съобщение, относно процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В горепосочената последваща молба чуждият гражданин твърди, че са настъпили нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му по произход.

Посочва, че е налице риск от насилственото му вербуване от кюрдски въоръжени формирования, контролиращи района на Д. А., както и части от Рака, Х. и А.. По негови данни кюрдските сили насилствено мобилизирали мъже на възраст между 18 и 31 години, като извършвали проверки по контролно-пропускателни пунктове и обходи по домовете. Заявява, че на 01.04.2026 г. получил съобщение от свой познат, с което бил призован в кюрдската милиция. Излага опасения, че при евентуално участие във военни действия животът му би бил застрашен, тъй като не притежавал военна подготовка. Твърди още, че поради арабския си произход съществувал риск да бъде отвличен и принудително включен във военни действия.

Посочва се още, че ситуацията в С. продължава да се характеризира с висока степен на нестабилност, активни въоръжени конфликти и военни операции, които засягали сигурността на цивилното население. В подкрепа на изложеното цитира електронни източници и справки на Дирекция „Международна дейност", според които обстановката в региона Д. А. остава нестабилна и фрагментирана по отношение на териториалния контрол и сигурността.

При подаване на последващата молба жалбоподателят не е представил нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход в подкрепа на изложените твърдения.

Административният орган отбелязва, че Решение № 5527/02.12.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС не е било получено лично от лицето, а е връчено по реда, предвиден в закона. От данните по преписката било видно, че лицето не е изчакало приключването на производството по първоначалната молба и не е предприело действия за проследяване на резултата от него.

С оглед на изложеното възникнали съмнения относно достоверността и релевантността на заявените от лицето нови обстоятелства. Същите не обосновавали настъпили съществени промени в личното положение на лицето, поради което не следвало да бъдат приети като основания, обуславящи допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Към молбата оспорващият приложил следните доказателства: Справка за положението в С., относно контролираната от кюрдите Автономна администрация на изток от река Е. на Дирекция „Международна дейност“ и справка изготвена на основание чл. 63, ал. 3 от ЗУБ; Справка за област Д. А.; Справка/анализ за област Х. (2025-януари 2026г.) дата 19.02.2026 г. изготвена от адвокатска кантора „L. ME IN B.“ - [населено място].; Докладът на Б. е в превод, изготвен от адвокатска кантора „L. ME IN B.“ - [населено място], която представлява молителя; Отговор от министерство на Външните работи на Р. България януари от 2026 г.; С. от електронни сайтове като snhr.org, E.enabbaladi.net, [eps.a middleeasteye.net](http://eps.a.middleeasteye.net), dailynewsegupt.com, bbs.com; Предупреждение от МВнР за посещение на С. - ниво на риск; Статия на А. - Възход и атаки на ИДИЛ; Статия на CNN за бомбардировки на И.; Източници на информация за актуалната ситуация в С.; Личен разказ с подробности на арабски език.

Предвид това АО извършил анализ на всички доказателства и твърдения от жалбоподателя във връзка с последващата му молба, както и всичко заявено по време на производство за международна закрила.

По време на предходното производство, видно от протокол от проведено интервю с Рег. № УП 36109/29.09.2025 година, чуждият гражданин разказал в личното си интервю, в процедурата по предоставяне на закрила, че е роден и живял в [населено място], обл. Д. А. . Съпругата му и трите му деца също живеели в родното му село. Напуснал страната си главно заради несигурността, тъй като в района, в който живеел, имало непрекъснати сражения между кюрдите и новата власт. Поради това той и братята му напуснали страната. Нямаło сигурност и не желаели да участват във войната. Когато се налагало да отидат на пазар, изпитвали силен страх да не бъдат убити. Градът и районът им били под контрола на новата власт и кюрдите. Съпругата и децата му живеели при неговите родители, но не били спокойни и нямали сигурност. Два пъти получавал призовка за казарма в периода от 5 до 10 септември 2025 г., от страна на кюрдите. Не е ставал свидетел на военни действия, нито е виждал убити хора. Имало е бомбардировки преди - от старата власт, а понастоящем и от новата власт и кюрдите. Проблема му били със старата власт, тази на Б. А., като е получавал призовка за казарма на всеки три месеца, започвайки от 2009 г. до падането на властта. Именно поради тези причини е напуснал страната си. Оспорващият обяснява, че не желал да се връща обратно в страната си заради причините, които е споделил. Относно мнението си за новата власт заявил, че нямаło нищо по-различно от старата. Чужденецът твърди, че в страната си по произход не е имал проблеми заради своята етническа принадлежност и не е имал проблем заради изповядваната от него религия. Декларира, че не е бил арестуван, съден или осъждан и не е имал проблеми с официалните власти. Заявява, че не е членувал в политическа партия или организация и не е бил член на въоръжена групировка. Никой

не го е заплашвал и върху него не е било оказвано насилие.

В своята последваща молба жалбоподателят твърди, че е налице активен въоръжен конфликт и нестабилност, затова завръщането му в С. застрашавало живота му. Като доказателства за това твърдение същия представил справка за положението в С., включително провинция Д. А. на Дирекция „Международна дейност“, копия на публикации от електронни и медийни източници. Анализ на същите не обосновал извод за наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт в С.. В тази връзка, следвало да бъде анализирана актуалната обстановка в родината му и по-точно в провинция Д. ал Зор, където молителят е живял до напускане на родината си. От приложената по преписката информационна справка с вх. № МД-02-132 от 02.04.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС за актуалната обстановка в С. било видно, че: „На 27 ноември 2024 г. ислямистката групировка "Х. Т. ал Ш." (Н. Т. al-S., HTS), чийто контрол преди това е ограничен до части от провинциите А. (Х.) и И., започнала голяма офанзива в С. С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции. Първоначално бунтовниците превзели А. (Х.), втория по големина град в страната, на 5 декември паднал [населено място], а два дни по-късно бил превзет и третият по големина град в С., Х.. Междувременно бунтовнически сили от Ю. С. навлезли в [населено място], който изиграл централна роля във въстанието през 2011 г., и поели контрол над повече от 90% от провинцията, докато правителствените сили постепенно се изтегляли. В провинция С. фракциите на другите поели управлението на региона, консолидирайки опозиционните структури в южната част на страната. Тези групи формирали т.нар. Южно оперативно командване (S. O. R.), за да координират въстанието и били първите, които пристигнали в Д.. Въпреки това, след пристигането на HTS в столицата, посочените групи се оттеглили в Д.. На 8 декември 2024 г. бунтовниците, водени от HTS, навлезли в Д. и декларирали победа, а същия ден президентът Б. А. напуснал страната, след което получил убежище в Русия. На 29 януари 2025 г. А. ал Ш., който на практика ръководел страната след падането на режима на А., бил назначен за временен президент на С., конституцията от 2012 година била суспендирана, а парламентът - разпуснат.

Към края на май 2025 г. северните и североизточните райони на провинция Д. ал Зор, граничаещи с провинциите Р. на запад и Х. на север и североизток, били картографирани от Института за изследване на войната (ISW) и от СТР като намиращи се под контрола на С. демократични сили (SDF). Районът около река Е., преминаваща през средата на провинцията от западната граница с Р. до югоизточната граница с И., се контролирала от преходното правителство.

Международната коалиция, водена от САЩ, останала активна в провинция Д. ал Зор през референтния период. Въпреки че Международните коалиционни сили изпратили подкрепления в провинция Д. ал Зор през март 2025 г., те започнали да се изтеглят към провинция Х. и да намаляват присъствието си в Д. ал Зор от средата на април 2025 година.

Според оценки на ВКБООН, към 12 юни 2025 г. в провинция Д. ал Зор са пребивавали 192 946 вътрешно разселени лица и 46 557 души, които са се завърнали на територията на провинцията от вътрешно разселване, считано от 27 ноември 2024 г. насам. ВКБООН допълнително изчислил, че към 15 май 2025 г. общо 40 105 завърнали се от чужбина лица от началото на 2024 г. живеят в провинция Д. ал Зор, като по-голямата част (24 951 души) са се завърнали в окръг Д. ал Зор, следван от Ал М. (12 061 души). Считано от 8 декември 2024 г. насам, 14 131 души са се завърнали в провинция Д. ал Зор от чужбина".

От справка с вх. № МД-02-103 от 13.03.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС за отбиване и принуждаване за редовна военна служба и било видно, че: " На 18 февруари 2025 г., след провеждане на преговори, С. демократични сили (S. D. F., SDF) се съгласили да интегрират своите военни сили и граждански институции в структурите на новото сирийско

правителство. Ръководените от кюрдите С. демократични сили (SDF) и С. демократичен съвет (SDC) се споразумяли да интегрират своите военни сили в армията на новото сирийско правителство. Смята се също, че споразумението включва Автономната администрация на С. и Източна С., известна като "Р.", която е гражданската власт, управляваща контролираните от SDF райони на С.. Съобщението дошло от командира на Северната бригада на SDF, А. О. ал И. и получило широк отзвук в кюрдските и арабските медии. SDF и сирийското правителство преговаряли седмици наред, за да намерят начин за мирно интегриране на райони от страната, които не са под управлението на правителството. SDF, която е подкрепяна от САЩ и е основната управляваща сила в много части на С. С. през годините, се съгласила с ключови условия на сирийското правителство, включително напускане на територията на С. на чуждестранни бойци в структурите на SDF. Смята се, че други ключови аспекти на сделката включват пълна интеграция на всички сили за сигурност и институции на Р. в институциите на сирийското правителство и създаване на съвместни (включващи всички страни) комитети за прилагане на механизми за гарантиране на ефективното прилагане на разпоредбите. Според друга постигната договорка, завръщането на разселените сирийски арабски бежанци в техните градове и села ще бъде улеснено, а на тези лица и ще бъдат осигурени подходящи условия за живот.

Преходната администрация в С. премахнала задължителната наборна военна служба, освен в ситуации на национално извънредно положение. Според различни източници, сирийската армия ще се превърне в армия от доброволци, в която населението ще бъде насърчавано да участва, с цел осигуряване на границите на страната. Все пак оставало възможно провеждане на потенциална кампания за наборна служба в случай на национално извънредно положение.

През февруари 2025 г. няколко източника съобщили, че президентът на сирийското временно правителство А. ал Ш. е обявил, че премахва задължителната военна служба и вместо това разчита на доброволно набиране на войници. В началото на февруари 2025 г. е съобщено, че според Ал Ш. хиляди доброволци ще се присъединят към новата армия.

През м.януари 2025 г. бунтовническите военни командири назначили А. ал Ш. за президент за преходния период, отменили конституцията от ерата на Б. А., приета и действаща от 2012 г. и разпуснали парламента, армията и службите за сигурност на бившия режим.

В началото на юни 2025 г. сирийски военни представители заявили, че Министерството на отбраната е набрало 100 000 от планираните 200 000 доброволци, които да се присъединят към новата сирийска армия. Според съобщенията, новата армия се състояла главно от членове на "Х. Т. ал Ш." (HTS) и други съюзнически въоръжени групировки, а не от наборници без военен опит".

След извършен анализ на информацията в горепосочените справки се установило, че обстановката със сигурността в страната е динамична и характеризираща се с фрагментиран контрол върху отделни територии и продължаващи процеси на политическа и институционална трансформация. От данните не се установило наличие на въоръжен вътрешен или международен конфликт с такъв интензитет и териториален обхват, който да достига прага на безогледно насилие, обосноваващ сам по себе си извод за наличие на риск за цивилното население единствено поради присъствието му на територията на страната. Установените промени в обстановката включвали трансформации в структурата на властта и въоръжените формирования, както и процеси на прегрупиране и реорганизация на силите в страната. С оглед на това било прието, че при евентуално завръщане на кандидата за международна закрила в държавата по произход не се установява наличие на общ риск, произтичащ единствено от общата ситуация със сигурността. По отношение на твърденията за риск от принудителна

мобилизация, от наличната информация се установили процеси на реорганизация на въоръжените структури и промени в режима на военната служба, включително тенденции към доброволен принцип и интеграционни процеси. Не се установили достатъчно надеждни данни за системна и повсеместна практика на насилствено набиране на лица.

В рамките на административното производство жалбоподателят не е представил доказателства за индивидуално насочени действия спрямо него, нито за настъпили нови съществени лични обстоятелства след приключване на предходното производство.

По време на предходното производство за международна закрила на оспорващия, не е установено наличие на безогледно насилие в страната му на произход. От приложените справки било видно, че опасността от мобилизация в кюрдските райони е била преодоляна чрез споразумението между SDF и сирийското правителство и липсвали индивидуални или общи обстоятелства, които да потвърдят реален риск за молителя.

Другите представени доказателства в последващата молба за закрила- Заявление за достъп до обществена информация, от процесуалния представител на жалбоподателя, видно от приложения отговор на МВнР ставало ясно, че са налице данни за разнородни случаи на агресия и насилие, но като цяло същите не можело да бъдат дефинирани с висока степен на достоверност, като „безогледно насилие“. Представеният доклад за принуда и рекет, осъществявани спрямо сирийски граждани за връщането им в държавата им на произход, не следвало да се приеме, като доказателство водещо до допускане на молбата му до производство за закрила, тъй като същият не доказал промяна в личното му положение, нито промяна в държавата му по произход.

По време на предходното производство за международна закрила на жалбоподателя, не било установено наличие на безогледно насилие в страната му на произход. От информацията в горепосочената актуална справка се установило, че към настоящия момент също няма безогледно насилие в С.. С. гражданин изрично е заявил, че не е политически ангажиран, поради което не е прието от АО, че той е лично засегнат от падането на режима на Б. А.. Заявил е също в предходното производство, че е нямал проблеми във връзка с етническата си и религиозна принадлежност и спрямо него не е упражнено насилие и не е получавал заплахи. Поради изложеното заявления страх в последващата молба, че при завръщането му в С. ще бъде изложен на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, преследване по политически, религиозни или други причини, сериозен и индивидуален риск за живота и сигурността си, не следвало да се приеме за основателен.

От изложеното АО установил, че в своята последваща молба за международна закрила, жалбоподателят не е доказал наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната му на произход.

При преценката на последващата молба за международна закрила с вх. № КП-01-1063 от 16.04.2026 г., в която оспорващият не се позовал на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, АО стигнал до извода, че производството за предоставяне на международна закрила не следва да се образува. Предвид изложеното, на основание чл. 76 б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците, ответникът не допуснал последваща молба с вх. № КП-01-1063 от 16.04.2026 г. на

М. А. С. до производство за предоставяне на международна закрила.

По делото е предоставена административната преписка.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове/. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила, като в чл. 76а ЗУБ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. В чл. 76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на чл. 58, ал. 4, срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76, а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила рег. № **№ КП-01-1063 от 16.04.2026 г.**

Според легалното определение на § 1 т.6 от ДР на ЗУБ „последваща молба“ е молба за

предоставяне на международна закрила в Р. България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Р. България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Р. България. Легално определение на понятието „последваща молба“ е дадено и в чл. 2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от **16.04.2026 г.** представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила). С оглед разпоредбата на чл. 76б от ЗУБ интервюиращия орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила, без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, следва да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращият орган в този срок не вземе решение по реда на чл. 76б, ал. 1, т. 1 или т. 2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила.

Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се провежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата - когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, б. „г“ първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът

отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, б. „г“. Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, освен другото, да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, обосноваващи риск за живота и свободата и в страната на произход, които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че в страната на произход на молителя, не е наличен въоръжен конфликт при който насилието да е толкова високо, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територията.

Представените в последващата молба на молителя факти и обстоятелства правилно не са приети за нови, че са от съществено значение, за положението в страната му на произход, тъй като от приложената по преписката справка за състоянието на С., която е официален документ не се установяват нови обстоятелства от съществено значение, включително и за личното положение на жалбоподателя.

Съдът намира за основателен изводът на административния орган за недостоверност и непоследователност на твърденията на жалбоподателя относно наличието на опасност за неговия живот във връзка със заявената от него различна сексуална ориентация.

В разпоредбата на чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ е предвидено,че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Законосъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. С., гражданин на С. А. Р., роден на г., ЛНЧ [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], ул. „Ц. С. № 63, вх. 1, ет. 1, офис 1 чрез адв. Б. П. Б., САК, с адрес за призоваване и кореспонденция: [населено място], ул. „Ц. С. № 63, вх. 1, ет. 1, офис 1, срещу Решение № 154Х/ 08.052026 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС – Т. В., с което не е допусната последваща молба, рег. № КП-01-1063/16.04.26 г. на жалбоподателя, до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.
Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.